

stor Del af Befolkningen, er en langt større Frygt for at skulle opgive deres Formue, endogsaa specificeret, end for at angive deres Indkomst. Skulde man derfor fra Lovgivningsmagtens Side mene, at det ikke var heldigt ligesom at kræfte Befolkningens Følelse paa flere Punkter, end det nødvendigvis vil ske ved en saadan ny Lov, tror jeg det vilde være klogt, om man sluttede sig til Mindretallets Forslag. Der vil ikke være nogen større Bæmskelighed ved at udfinde Formuen, thi Skattekommissionerne vilde jo paa Grundlag af de tvungne Indtægtsangivelser og alle de Oplysninger, de i øvrigt kunde forskaffe sig, temmelig let være i Stand til at danne sig en rigtig Formening derom, og er Skattekommissionen gaaet for højt i sin Formueansættelse, vil jo den enkelte selvfølgelig altid have Ret til selv at angive sin Formue i hvert Fald det følgende Aar. Det er saaledes i vort Naboland Preussen, hvor man dog ellers er temmelig rigoristisk, idet man i Virkeligheden her har fritaget Beboerne for den Pligt at skulle angive deres Formue specificeret og fritaget den skatteydende for at besvare Spørgsmaal i saa Henseende, og Mindretallet tror, at man ogsaa meget godt vilde kunne gøre det her. Naevnlig i den handlende Stand, men jo ogsaa i mange andre Forhold, er Spørgsmaalet om den personlige Kredit af en saadan Betydning, at det er en ganske overordentlig Byrde, noget ganske overordentlig generende, man lægger paa den enkelte, ved at forpligte ham til at angive sin Formue specificeret. Det kan virke ruinerende for hans Stilling, om han saaledes tvinges til at gøre det, hvorimod det jo for saa vidt ikke kan gøre noget, naar han ansættes af en Skattekommission, og kan fortælle til hvem, han vil, at den har sat ham for højt eller for lavt efter Omstændighederne. Men har han først selv skullet angive sin Formue og har maattet angive den til Nul, har han derved selv bibragt sin Kredit et mer eller mindre dræbende Slag. Det andet Spørgsmaal er om Aktieselskaber og Forbrugsforeninger osv. Der har Mindretallet ment — det er i øvrigt ikke ganske de samme Medlemmer, der var et Medlem mindre ved det forrige Forslag, ved dette ere de 3 Højremedlemmer enige — at man burde se at komme uden for dette vanskelige Spørgsmaal om Bestatning af Aktieselskaber og Forbrugsforeninger, som, hvad man jo kan se af de Paragraffer og de Undringsforslag, der ere stillede, have voldt baade Regeringen og Udvalget adfærdige Vanskeligheder. Grunden til, at man overhovedet har taget det med, er jo den

Betragtning, at man vil se at ramme Aktieselskaber saa meget som muligt. Under Betragtning er der jo egentlig ikke at gøre gældende, og man har da modereret det drønikke heri ved at sige, at de første 4 pCt. skal man have Ret til at fradrage saaledes, at de blev fri for Beskatning; men derved er det blevet et forholdsvis meget lille Beløb, man overhovedet saar indraget under Skatteansættelsen. Det er det første Punkt, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Hvis man gaar ud fra, at der her i Landet findes — og mere er det næppe, selv med de sidste Tidens stærke Dannelse af Aktieselskaber — ca. 300 Millioner Kr. i Aktiekapital, man saa først fradrager 4 pCt. af denne Aktiekapitals Indtægt, saa vil med et gennemsnitligt Udbytte af 6 pCt. af Aktiekapitalen altsaa 2 pCt. af 300 Millioner Kr. være at beskatte 2 pCt. af 300 Millioner er 6 Millioner, og $1\frac{1}{4}$ pCt. efter Lovforlaget heraf er 75,000 Kr. Det er det hele Beløb. Det er ganske vist ikke helt forsvindende, men 75,000 Kr., hvor der er Spørgsmaal om Millioner, er i Virkeligheden ikke saa stort et Beløb, at man af den Grund skal behøve at paalægge en Del af Befolkningen en Dobbeltskatning; thi det foreslaas her at vedtage en Bestemmelse, som i Virkeligheden er en Uret — det vil være vanskeligt at bestride, eftersom den samme Indtægt skal beskattes to Gange. Det, der er over 4 pCt., skal nemlig beskattes først af Aktieselskabets Indtægt og dernæst af den enkelte Aktionærs Indtægt. Dernæst er der Forholdet til Forbrugs- og Produktionsforeningerne. Bestemmelserne her ville i mange Forhold være i højeste Grad stødende; thi disse Andels- og Forbrugsforeninger virke jo ofte paa samme Maade som Aktieselskaber. En Sukkerfabrik paa Aktier eller paa Andele er i Virkeligheden den samme Virksomhed. Man vil her ved tvinge Aktieselskaberne til at antage Form af Andelsforetagender, og derved vil Skatten yderligere gaa ned. Alle disse Vanskeligheder ville undgaa, naar man vedtager Mindretallets Forslag, og det finansielle Resultat er jo for Tiden kun ca. 75,000 efter de Sandsynlighedsberegninger, som der overhovedet kan være Tale om at anvende. Man vil ogsaa se, hvilken Mærkelighed man kommer ind paa, naar man vil ramme Aktieselskaberne og samtidig fritage Forbrugs- og Produktionsforeningerne, ikke alene dem, der handle med deres egne Medlemmer, men ogsaa dem, der handle med Folk uden for Foreningens Kreds. Udvalgets Flertal har villet gøre disse sidstnævnte Foreninger saa vidt muligt skattefri, og man har derfor